

Gazeta Codzienna Narodowa i Obca.

Prenumerata w Warszawie kosztuje na Kwartał Zł: 10. po Województwach z Poczta na Kwartał Zł: 13

WIADOMOSCI POLITYCZNE.

N I E M C Y.

(Dokończenie).

od brzegów Menu dnia 6 Stycznia.

— Terazniejszy W. Xiążę Badeński, jest bardzo czynnym. Pracuje bezustannie od rana do wieczora. Zapewniają, iż żadnych zmian pierwój nie przedsięwzię, póki nie wysłucha zdań Reprezentantów ludu.

— Dziennik Niemiecki: Przyjacieli ludów w pierwszym numerze tegorocznym, życzy współziomkom swoim na nowy rok: Wolno wybieranych Urzędników i Konstytucji.

— Wynalazca druku kamiennego (Lithografji) w Bawarji, Aloizy Senefelder, otrzymał od N. Cesarza wszech Rosji, pierścień kosztowny z brylantami.

— Obrachowano tu wiek Króla Jmci i Królowej Saskiej, oraz zmarłej Xiężny Saskiej Elżbiety, żyjącej dotąd Xiężny Marji i Xiążęcia Sasko-Cieszyńskiego Albrechta. Wiek ich razem wzięty, wynosi 509 lat.

— z Bruxelli donoszą, iż wkrótce spadnie wyrok w toczącej się tam sprawie

przeciw oskarżonym o ważny spisek. Badania dzieją się tajemnie. Żaden z obwiniionych dotąd z pewnością wymienionym nie został; wiele jednak osób jest uwięzionych.

Pani Catalani wyjeżdża z Bruxelli dnia 5 Stycznia do Londynu, gdzie cztery lub pięć miesięcy przepędzi.

— Piszą z Frankfortu: „W państwie Pruskiem, coraz bardziej czuć się daje chęć powszechna pozyskania Konstytucji, od tak dawna przyrzeczonej. Od pokoju Tylzyckiego zmienił się już dawny porządek rzeczy w Prusiech. Stein, biegły Minister Pruski, chciał nadać Państwu stósowną i właściwą konstytucję: Chciał zaprowadzić Parlament i Radę Stanu: Rada miała opierać się przewadze Parlamentu. Zaczęto więc od urządzenia Rady Stanu, lecz na tém skończono. — Teraz domagają się wszyscy Konstytucji; tém bardziej, gdy państwa, Królestwo Pruskie składające, tak są różne między sobą, iż tylko system reprezentacyjny pojednać je potrafi. Według powszechnej pogłoski, Rada Stanu w Berlinie, ma się zająć tym ważnym przedmiotem: słyhać nawet, że już są wygotowane projekta w tej mierze.

Treść Buletynu Wojska Niepodległych
Venezueli, z dnia r3 Października.

Lubo nie stoczyliśmy dotąd żadnej stanowczej bitwy, ani żadna znaczna nie zaszła zmiana w położeniu wojsk naszych; z ukontentowaniem przeciw doniesć możemy Armji, o postępie naszej przedniej straży, i o stratach, które poniósł nieprzyjaciel w kilku pomniejszych potyczkach.

Oddział Jenerała brygady Zarazy, po kilka razy już ucierał się z nieprzyjacielem: wszędzie zwyciężył, wiele ludzi wziął do niewoli i na znaczne straty wojsko nieprzyjacielskie naraził.

Inne oddziały wojsk naszych, niemniejszą odniosły nad nieprzyjacielem korzyść.

Hiszpanie wzięci w niewolę, zapewniają: iż prowincja Coro, którą dotąd wojska Hiszpańskie zajmują, bliską jest powstania. Nienawiść dla Króla i Wojsk Jego, pobudza mieszkańców do zrzucenia z siebie ochydnego jarzma. — Już dawniej doszła nas wiadomość o tém, ale mniej będąc pewni o rzeczywistości tego doniesienia, nie udzieliliśmy go dotąd armji: lecz gdy teraz przekonaliśmy się już dostatecznie, że powstanie prowincji Coro jest niewątpliwé; nie chcemy dłużej wojsk naszych pozbawiać ukontentowania z tak pomyslnéj wiadomości.

Tyle wypadków korzystnych dla sprawy Niepodległych Ameryki południowéj, zapowiadają niewątpliwą pomyslnosc przyszlej Kampanji i t. d.

(podpisano) Jenerał Szef Sztabu Główni:
Carlos Soublette.

List Jenerała Morillo do Jenerała
Zarazy.

z Kwatery głównej w Caracas,
dnia 24. Września.

„Mości Panie! Wielu z znakomitszych

Obywateli téj tu Stolicy, zapewniło mię o sposobie myślenia WcPana, o jego postępowaniu, jak równie i o tém, że żadnym czynem, nie przyłożyłeś się do zniszczenia i nieszczęść téj pięknej prowincji, która w téj chwili stanowi okiem nieścignioną pustynię. Te same osoby przekonały mię, że znasz należycie własny twój interes, i że pragniesz dobra Ojczyzny, tylu nieszczęściami przyciśnionej. Miłość dla ludzi, szczerą chęć, aby przez zgodę powszechną, położyć koniec okropnej wojnie domowéj; i aby mieszkańcy Venezueli mogli znów korzystać z dobrodziejstw pokoju i obfitości; zniewoliły mię do połączenia prosby mojej z prosbą tych dobrych poddanych N. Pana i do zapewnienia WcPana, iż zlecenia dane Xiędzu don Jose Gabriel Sutil, pochodzą odemnie, a za każdą propozycję, którą ustnie ten Szanowny Prałat WcPanu poda, słowem moim zaręczam.

„Pozostaniesz w służbie Jego Króla: Mości i dowodzić będziesz tym samym wojskiem, które w téj chwili pod Twoim naczelnictwem zostaje, a ja, w imieniu Króla nadam WcPanu Stopień wojskowy, który Cię upoważni do dowództwa i który odpowiadającym będzie zasłudze, jaką mieć będziesz u N. Pana, przez oddanie się na Jego wysoką łaskę.

„Nic nie może być chlubniejszego dla uczciwego Człowieka, nad przyłożenie się do szczęścia współziomków i do pomyslności tego Kraju, w którym życie odebrał. Religja, sprawiedliwość i przyrodzenie, wymagają końca téj nieszczęśliwej wojny, która niezgadza się z uczuciami ludzkości, jakie mię ożywiają. Proszę WcPana, chciej się przejąć tém samém uczuciem, i nie odrzucać propozycji, która Mu uczynioną będzie. Tym czasem, proszę Boga, aby Ci chciał życie w dalekie lata przedłużyć.”

(podpisano) Morillo.

Odpowiedź na list powyższy Jenerała
Zarazy.

Z kwatery głównej w Los Baquirones
dnia 5 Października.

Jenerał brygady Pablo Zaraza, do Pana
Pablo Morillo:

„Nie masz nic wspólnego pomiędzy
nami, coby W Pana upoważniało do uczy-
nienia mi propozycji zawartej w odebra-
nym od niego liście. — Rumienię się na
wspomnienie tego listu, bo koresponden-
cja z tyranem takim, jak W Pan, jest naj-
straszniejszą obrazą dla patrioty, mnie po-
dobnego. Wstydzę się tego nawet, że
W Pan mogłeś uwierzyć, iż ja gotów będę
uchybić powinnościom i honorowi własne-
mu, zdradzić moją ojczyznę, i przejść
pod ohydny sztandar Ferdynanda. Im
więcej zastanawiam się nad odwagą W Pana,
tém mocniej zawstydzony jestem. Nie wiem
jakięj przyczynie przypisać mam plamę,
którą W Pan imię moje zmazać chciałeś,
przeciągając mię na stronę Króleską. Przy-
zwyczajonym jesteś, przedawać wolność
ludów, za fawory tyрана, i to bezwątpie-
nia upewniło cię w przekonaniu, iż wszy-
scy ludzie, dzielą twoje odrodne uczucia.

„Gardzę równie jak tobą, Patentami
któreś mi nadesłał, bez względu czy są
rzetelne lub zmyślone. Czyliż mniemasz,
Panie Morillo, iż mogłbym za tak podłą
nadgrode opuszczyć sprawę którą popieram,
i schamnąć się służąc pod twemi rozkaza-
mi? Przekupstwo podobne nie godnym jest
Jenerała, a gdybyś przez tylokrotną zdra-
dę i wyrządzone okrucieństwa, nie był się
już okrył wieczną hańbą; ten sam postę-
pek byłby już niewątpliwie imię twoje o-
chydłą wzgardą naznaczył.

„Nie myśl W Pan, iż ja sam ożywo-
ny jestem tak wspaniałemi uczuciami, że
ja sam tylko znam prawdziwie interes mo-
jej ojczyzny, tylu nieszczęściami przyci-

snionej: tém samém uczuciem palają serca
wszystkich moich towarzyszków broni. —
Ani też ja sam tylko chępcie się mogę ludz-
kością względem nieprzyjaciół moich. —
A chociaż nieszczęście naszej ojczyzny,
przez Hiszpanów zrażone, zniewalało
nas niekiedy do podobnej surowości; za-
wsze przecież okazaliśmy więcej względn-
ości i łaski, niżeli pustoszycciele Ameryki. —
Mówisz, że Miłość dla ludzi, powo-
dowała cię do przyspieszenia powszechn-
ego pokoju. Pokój z tyranem, jest spis-
kiem przeciw wolności: Nie masz pokoju
między ofiarą i ofiarnikiem (entre le sa-
crificateur et la victime). Jeżeli pokoju
pragniecie, opuście, uwolnijcie ziemię
naszą! Gdybyś prawdziwie miłował ludzi,
nie byłbyś na wygładzenie nas przyszedł;
zostałbyś był w Hiszpanji, aby wiernie
służyć stanom, a nie . . .

„Chociaż nieprzyjaciółmi Hiszpanów
jesteśmy, chcemy jednak okazać się im
wspaniałemi i dla tego na prośbę i nale-
ganie moich towarzyszków broni, umyśli-
łem posłać W Panu przebaczenie w imie-
niu Rzeczypospolitej, za wszystkie zbro-
dnie których się dopuściłeś; przypuszczo-
nym nawet będziesz do służby Niepodle-
głych Venezueli, w stopniu odpowiadają-
cym jego zasłudze, której dasz dowód,
przechodząc pod naszą Chorągiew.

„Winszuję W Panu, iż nakoniec prze-
cię przejąłeś się uczuciem politowania, i
odmieniłeś twój sposób mówienia. Z łago-
dnością używasz teraz wyrazów religji,
sprawiedliwości i przyrodzenia, które do-
tąd obcemi dla ciebie były. Dobroczynny
wpływ klimatu naszego, i stałość moich
współziomków ułagodziły jak widzę, ka-
stylijską dumę jego i współtowarzyszków
broni W Pana.

„Oby Bóg zachował Rzeczypospolitę
Venezueli, na poniżenie i wyniszczenie ty-
ranów!”

(podpisano) Pablo Zaraza.

OBWIESZCZENIA.

Rektor Szkoły Wydziałowej Warszawskiej uwiadamia niniejszemu, iż w Klasztorze JJXX. Dominikanów, przy ulicy Freta, przeznaczone zostały sale, w których podług postanowienia Rządu, czeladź wszelkich kunsztów i rzemiosł w miarę ich potrzeby w każdą niedzielę i święto z rana od 9tej do 12tej godziny nauki udzielane mieć będzie. Zapis i lekcje zaczną się dnia 17. bieżącego miesiąca.

w Warszawie dnia 15. Stycznia 1819.

Bader.

INSTYTUT GŁUCHO-NIEMYCH.

Z powodu życzenia wielu Osób, chcących być uwiadomieni o sposobie dawania Instrukcji młodzieży pozbawionej Słuchu i Mowy, oraz dla zmniejszenia przeszkód, z częstego odwiedzania Klasy w czasie lekcyi wynikających; postanowionem zostało: iż raz jeden w Miesiącu, to jest w każdą ostatnią Sobotę od godziny 9 do 12. wolne odwiedzanie Instytutu ma miejsce;

Osobom szlachetniejszy zamiar mającym (*), niż samo dogodzenie ciekawości; w każdym czasie, (za poprzedniem zgłoszeniem się do Rektora Instytutu) wstęp jest dozwolony.

TEATR NARODOWY.

Dziś daną będzie Komedjo - Opera z francuskiego pod tytułem: Lektyka na sprzedaż i komedja: Wykradzenie. W przyszły Piątek Benefis J Pana Żółkowskiego.

LOTERJA LICZBOWA.

Ciągnięcie 384. d. 18. Stycznia.

33 37 61 72 86.

(*) Rozumie się wszelka pomoc, ku udoskonaleniu Instytutu, na użytek dla Kraju.

DOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE, czynione w Warszawie przez: at: MAGIER.

Dnia rano.	Termometr		Barometr			Wiatr	Stan Nieba	Wysokość wody na Wiele	
	ciepła	zimna	cale	linje	roczeń:			łokcie	cale
17. Styczn:		3	27	7	0	Zachodni.	Pochmurno.		
18. Styczn:		2	27	4	4	Południo-Zachodni.	Pochmurno.		

Wydawcy odpowiedzialni.

Anna Kicińska *Morawski*